

การสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจางวงเหยาของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป

Creating a Teaching Package of Zha Zhuang Yao Exercises for the Guzheng for Students Thirteen-Years-Old and Older

หนิง จิง^{1*} ชัยพฤกษ์ เมฆรา²

¹ดุริยางคศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

²ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Ning Jing^{1*} Chaipruek Mekara²

¹Master of Arts (Music), College of Music, Payap University

²Thesis Advisor

Pair_raklanna@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอายุ 13 ปีขึ้นไป ที่สมัครเรียนกู่เจิงที่โรงเรียน Music & Language House อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 คน ซึ่งเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ ผู้เรียนที่มีพื้นฐานทักษะด้านดนตรี แต่ไม่มีทักษะการเล่นกู่เจิงมาก่อน โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาในการสอนคาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 50 คาบเรียน โดยจัดการเรียนการสอน สัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ถึง วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือครูและคู่มือนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

เมื่อนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจางวงเหยาของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป ที่สร้างขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.87 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน

คำสำคัญ: จางวงเหยา กู่เจิง ชุดการสอน วิชาดนตรี แบบฝึกทักษะ

Abstract

This study aimed to create and test for the effectiveness of a teaching package based on the Zha Zhuang Yao guzheng exercises for students thirteen years and older. For this research, the researcher chose five students from Music & Language House who had never previously studied guzheng, though they all had a basic knowledge of music. This research was conducted from August 9, 2015, to October 5, 2015. During this period, the researcher taught a total of fifty classes, one hour per class with ten classes every week. Teaching materials included a teacher's guide book and lesson book.

The results of the research were analyzed and evaluated by percentage and mean. It showed that the student gets an average score of 85.87, which indicated accomplishment by meeting the set of standards. Thereby it was confirmed the author's hypothesis.

Keywords: Zha Zhuang Yao, Guzhen, Teaching Package, Music Class, Lesson Plan

บทนำ

ดนตรี เป็นศาสตร์และศิลป์ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้สึก ดนตรีช่วยในการจรรโลงจิตใจ และกล่อมเกลาสังคม ทำให้มนุษย์เกิดการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ดนตรีได้เข้ามามีบทบาทกับชีวิตมากขึ้น เมื่อมนุษย์ผนวก ดนตรีเข้ากับศาสนา ความเชื่อ และพิธีกรรม จึงทำให้ดนตรีกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิต แต่ละชนชาติล้วนสร้างดนตรีขึ้นจากความ ต้องการของตน โดยซ่อนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และเป็นการบันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของกลุ่มชนนั้นๆ ไว้ด้วยบทเพลงแห่ง ศิลปะการดนตรี เพื่อเล่าสู่รุ่นต่อรุ่นสืบต่อกันมา แต่ทว่าดนตรียังมีความแตกต่างกันอยู่ทั้งลักษณะของเครื่องดนตรีที่ใช้และสำเนียง การบรรเลง

“กู่เจิง” เป็นเครื่องดนตรีจีนที่มีความโดดเด่น และประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 2,500 ปี และได้รับความนิยมอย่าง แพร่หลายมาถึงปัจจุบัน และยังแพร่กระจายไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น เวียดนาม รวมถึงประเทศไทยด้วย มี ข้อสังเกตว่าปัจจุบันหลักสูตรการเรียนกู่เจิงในประเทศไทยยังต้องพัฒนาเพื่อให้ทัดเทียมกับหลักสูตรกู่เจิงของประเทศจีน อีกทั้ง นักเรียนไทยที่เล่นกู่เจิงยังไม่สามารถเล่นเทคนิคต่างๆ ที่ทำให้เกิดสำเนียงกู่เจิงได้ เช่น การกรอสาย หรือเหย้าจื่อ (搖指) ซึ่งเป็นเสียง กรอสายยังไม่สม่ำเสมอ ทั้งยังขาดท่วงท่าการบรรเลงที่สง่างาม ตลอดจนผู้เรียนไม่สามารถตีความของบทเพลงได้ ด้วยว่าคนไทย ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจภาษาจีนอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งบุคลากรผู้สอนกู่เจิงในประเทศไทยมีน้อยและส่วนมากไม่ได้สำเร็จศึกษาด้านดนตรี จีนมาโดยตรง โดยรูปแบบการเรียนการสอนดนตรีของคนไทยในอดีตเป็นแบบ มุขปาฐะ คือ การเลียนแบบผู้สอน หรือ ฟังด้วยการ จำ สอดคล้องกับ พรสวรรค์ มณีทอง (2555 : 27) ที่กล่าวถึงกระบวนการถ่ายทอดความรู้ดนตรีพื้นบ้านสู่นักเรียนว่า เป็นการ ถ่ายทอดด้วยวิธีการสอนแบบสาธิตแล้วให้นักเรียนฟังเสียง สังเกตท่าทางการบรรเลงแล้วปฏิบัติตาม ด้วยเหตุนี้ทำให้การเรียน การสอนกู่เจิงในประเทศไทยเกิดความคลาดเคลื่อนไปจากมาตรฐานดนตรีในประเทศจีน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงเหย้าของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของชุดการสอนที่สร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

เมื่อใช้ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงเหย้าของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไปแล้ว ผู้เรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้จากคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงเหย้าของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน ที่ไม่มีประสบการณ์ในการเล่นกู่เจิง เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยทดสอบกลุ่มเดียวหลังการทดลองมี

วัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงแหวนของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป และศึกษาประสิทธิผลของชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและกำหนดกรอบการวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีการสร้างแบบฝึกทักษะ
2. ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษา การสอน การวัดผล การประเมินผลทางทักษะปฏิบัติเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกู่เจิง
3. เทคนิคจากวงแหวน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกทักษะ สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ศึกษาแบบฝึกทักษะสามารถ วิเคราะห์ เข้าใจ ปฏิบัติ และเสริมสร้างทักษะการบรรเลงเทคนิคจากวงแหวน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. คู่มือครู ประกอบไปด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ที่กำหนดขั้นตอนการสอนและกิจกรรมพร้อมกำหนดสื่อที่เรียกว่าสื่อผสมประกอบด้วย เครื่องดนตรีจริง ใบความรู้และใบกิจกรรมหรือแบบทดสอบ ซึ่งสามารถนำมาใช้ทั้งในการเรียนปกติและใช้ทบทวนได้ ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

2. คู่มือนักเรียน ประกอบไปด้วยแผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ที่กำหนดขั้นตอนการสอนและกิจกรรมพร้อมกำหนดสื่อที่เรียกว่าสื่อผสมประกอบด้วย เครื่องดนตรีจริง ใบความรู้ และใบกิจกรรมหรือแบบทดสอบ ซึ่งสามารถนำมาใช้ทั้งในการเรียนปกติและใช้ทบทวนได้ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามขั้นตอนดังนี้

1.1 นำชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงแหวนของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.2 นำชุดการสอนที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา รูปแบบการสอน คุณภาพของสื่อการสอน และแบบประเมินทักษะปฏิบัติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดการสอน ทางด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ แบบฝึกหัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล

2. การตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินทักษะปฏิบัติ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบทักษะปฏิบัติ เพื่อเป็นกรอบและเกณฑ์การให้คะแนนทางทักษะปฏิบัติ ระหว่างเรียนและหลังเรียนของนักเรียน โดยดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบประเมินชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงแหวนของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของพฤติกรรมทางด้านทักษะปฏิบัติและระดับเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ เพื่อใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ผลการตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน โดยผลการแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนเรื่อง “ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากวงแหวนของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป” โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นทุกข้อ

ขั้นตอนที่ 4 การนำไปทดลองใช้

1. การทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้จริง การทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้จริง โดยผู้วิจัยนำชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากของของของของของ สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป ที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับผู้เรียนจำนวน 2 คน ในวันที่ 2 และวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2558 โดยใช้ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากของของของของของ สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปี บทที่ 1 และ บทที่ 2 เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงให้ชุดการสอนมีความสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งผลคะแนนจากการทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้จริง พบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ตามที่ตั้งไว้

2. การนำไปทดลองใช้จริง ผู้วิจัยนำชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากของของของของของ สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป ดำเนินการสอนให้กับผู้เรียน จำนวน 5 คน ผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนทราบว่าเป็นการฝึกให้นักเรียนสามารถเล่นของของของของของในระดับพื้นฐาน โดยให้ความสำคัญด้านเทคนิคจากของของของของของและสามารถบรรเลงได้อย่างน้อย 1 เพลง ตลอดจนด้านเทคนิคและการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต การศึกษา ใบงานและใบกิจกรรมในการช่วยสอน และได้แนะนำความคิดและหลักการสอนของนักจิตวิทยา มาปรับใช้ในจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อโน้มน้าวและกระตุ้นให้นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนได้ตามเป้าหมาย

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 5 จำนวน 4 คน และผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 1 คน

4. การจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว โดยผู้เรียน 1 คน ใช้เวลาคาบละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 คาบเรียน ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5 คน ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 คาบเรียน โดยทำการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ถึง วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2558 โดยใช้โรงเรียน Music & Language House อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 5 การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนอายุ 13 ปีขึ้นไป ที่สมัครเรียนวิชาของของของของของ จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจงมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ เป็นนักเรียนที่มีทักษะด้านดนตรีแต่ไม่เคยเรียนของของของของของมาก่อน

1.2 การจัดการเรียนการสอนใช้เวลาคาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 10 คาบเรียน ทำการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 6 วัน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2558 โดยใช้โรงเรียน Music & Language House อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน

1.2.1 ในระหว่างการทดลองมีการจดบันทึกหลังทำกิจกรรมการเรียนการสอนทุกคาบเรียนเพื่อบันทึกความก้าวหน้าและเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.2 เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนมีการประเมินผล โดยการสอบวัดผลทักษะการเล่นของของของของของของผู้เรียนหลังจากใช้ชุดการสอน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าประสิทธิภาพของการใช้ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากของของของของของ สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป ด้วยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากของของของของของ สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากของของของของของ สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป และศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น ผลการวิจัย ด้านการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

จัดทำชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากจวงเหยงของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการสอนดนตรี จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) อีกทั้งได้นำไปทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้จริง โดยผู้วิจัยนำชุดการสอนแบบฝึกทักษะนี้ไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริงโดยใช้บทเรียนตามแผนจัดการเรียนรู้คาบที่ 1-3 กับผู้เรียนอายุ 13 ปีที่สมัครเรียนกู่เจิง จำนวน 2 คน ซึ่งเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ เป็นผู้เรียนที่มีพื้นฐานทักษะการเล่นดนตรี แต่ไม่เคยเรียนกู่เจิงมาก่อนเพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงให้ชุดการสอนทักษะที่สร้างขึ้นมีความสมบูรณ์มากที่สุดและได้นำไปทดลองใช้โดยการจัดการเรียนการสอนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว โดยผู้เรียน 1 คน ใช้เวลาคาบละ 1 ชั่วโมงรวมทั้ง 10 คาบเรียน ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมด 5 คน ใช้เวลารวมทั้งหมด 50 คาบเรียน โดยทำการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2558 โดยใช้โรงเรียน Music & Language House อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่ในการจัดการเรียนการสอน และทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของการใช้ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากจวงเหยงของกู่เจิง สำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป มาหาค่าร้อยละ (Percentage) ประสิทธิภาพของชุดการสอนพบว่า หลังจากผู้เรียนได้ใช้ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากจวงเหยงของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไปผู้เรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้า ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.87 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้คือ 80 ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจในการนำอภิปรายผลดังนี้

1. ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนอายุ 13 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาพัฒนาการที่ผู้เรียนในวัยนี้มีความพร้อมด้านร่างกาย กล้ามเนื้อ สายตาและอารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาคำรา เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน จากคำรา เอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาแนวทางและวิธีการสำหรับการใช้สร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะนี้ให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยผู้วิจัยได้เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และให้ความเชื่อมโยงกันในแต่ละบท จัดเป็นการเรียนการสอนทั้งหมด 10 ชั่วโมง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการสร้างชุดการสอนอย่างมีระบบ ตลอดจนศึกษาเนื้อหากิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จากนั้นนำชุดการสอนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้ผู้วิจัยเพิ่มแบบฝึกหัดการจดจำสายเสียง และการเพิ่มเสียงกู่เจิง เป็นสื่อแบบการฝึกปฏิบัติซึ่งผู้วิจัยได้นำกลับมาปรับปรุงแผนการสอนและสื่อการสอน จากนั้นนำไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง และปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนอายุ 13 ปีขึ้นไป เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญที่ผู้เรียนสามารถนำไปพัฒนาการบรรเลงกู่เจิงได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2. การเรียนผ่านชุดการสอนแบบฝึกทักษะจากจวงเหยงของกู่เจิงสำหรับผู้เรียนอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 80 เป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการเรียนการสอนอย่างละเอียด และได้ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้ และให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นพิเศษ โดยสังเกตเห็นความสามารถเฉพาะตัวด้านต่างๆ ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ระหว่างการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกต และศึกษาสภาพแวดล้อมทางสังคม พื้นฐานทางครอบครัว ของผู้เรียน รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนระหว่างการเรียนรู้ ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงปัญหาของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อหาแนวทาง

วิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว และปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน และคอยอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำกับผู้เรียนทุกครั้ง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการประเมินการเรียนรู้ และยอมรับผลการประเมินจากผู้อื่น ซึ่งต่อมาภายหลังผู้เรียนสามารถจดจำ เรียนรู้ สังเกตได้เองด้วยตนเองสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดนุชา สมใจดี (2553 : 108) กล่าวว่า ควรศึกษาสภาพแวดล้อมและพื้นฐานทางสังคมของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน การสร้างสิ่งเร้า สามารถกระตุ้นให้เกิดความพร้อมและมีกำลังใจในการเรียน การผ่อนคลายกฎเกณฑ์ที่กำหนด ในกิจกรรมการเรียนการสอนเมื่อเกิดความเหนื่อยล้าในการฝึกปฏิบัติ ตลอดจนการให้คำชมเชยเป็น กลยุทธ์อย่างหนึ่งที่ทำให้มีความรู้สึกเป็นกันเองมีความอบอุ่นและมีกำลังใจ เมื่อกลับมาสู่กิจกรรม การเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้วิจัยได้สร้างสิ่งเร้าให้กับผู้เรียนจากการวางแผนการเรียนให้รางวัล เป็นของขวัญและขนมสำหรับผู้เรียนที่เข้าเรียนในทุกชั่วโมง เนื่องจากบางครั้งผู้เรียนไม่อยากเข้าเรียนเพราะไม่ได้ซ้อม หรือต้องทำการบ้านส่งครูที่โรงเรียน ผู้วิจัยจึงหาวิธีให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้นซึ่งการให้ของขวัญและขนมสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนและมีความตั้งใจเรียนตลอดจนให้ความร่วมมือ จนเป็นผลดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักทฤษฎีจิตวิทยาทั่วไป ของ กันยา สุวรรณแสง (2538) สิ่งล่อใจจัดว่าเป็นการจูงใจโดยการให้รางวัลนับว่ามีความสำคัญต่อการกระตุ้นพฤติกรรมสิ่งล่อใจของทฤษฎีการจูงใจประกอบด้วยลัทธิพฤติกรรมและแนวทางความเข้าใจตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าพฤติกรรมเป็นสิ่งชี้นำไปสู่จุดหมายปลายทางและบุคคลนั้นก็มีความพยายามที่จะทำให้ได้รับประเภทสิ่งล่อใจทางบวก (สิ่งที่ปรารถนา) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งล่อใจทางลบ (สิ่งที่ไม่ปรารถนา) และหากผู้เรียนไม่สามารถเข้าเรียนได้ตามที่กำหนดคนัดหมายการเรียนการสอน ก็จะมีการนัดเรียนชดเชยในภายหลัง

4. มีการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินทักษะปฏิบัติ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งแบบประเมินทักษะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการจัดการศึกษา ตามแนวทางที่นำชุดการสอนที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา รูปแบบการสอน คุณภาพของสื่อการสอน และแบบประเมินทักษะปฏิบัติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหาคำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดการสอน ทางด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ แบบฝึกหัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล ดังนั้นวิธีการกำหนดเกณฑ์ การประเมินระดับคะแนนให้เกิดความเหมาะสมจึงต้องเขียนคำอธิบายแต่ละระดับของเกณฑ์หรือมาตราวัดแต่ละระดับ คือ มีความชัดเจนในความต่างของระดับคะแนนที่เท่ากัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีผลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในระดับที่ดีและเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการฝึกทักษะปฏิบัติเทคนิคจางเวหย่าอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งทั้งนี้หากได้มีการปรับปรุงพัฒนา และต่อยอด ชุดการสอนแบบฝึกทักษะจางเวหย่าของคู่นี้ที่มีในปัจจุบันจะทำให้มีพัฒนาที่สำคัญในศึกษาด้านทักษะการบรรเลงกู่เจิงอย่างถูกต้องและมีมาตรฐาน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 การดำเนินการวิจัยตรงกับช่วงหลังเลิกเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครองในการรับ-ส่ง ผู้วิจัยจึงต้องศึกษาสภาพแวดล้อมและพื้นฐานทางสังคมของผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน อีกทั้งผู้สอนต้องสามารถกระตุ้นให้เกิดความพร้อมและมีกำลังใจการสร้างสิ่งเร้า สามารถกระตุ้นให้เกิดความ

พร้อมในการเรียน ตลอดจนการให้คำชมเชยที่ทำให้มีความรู้สึกรับรู้และเป็นคนเองส่งผลให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เอื้อประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียน

1.2 ความมุ่งมั่น ความตั้งใจของผู้สอนสามารถกระตุ้นและผลักดันผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะปรับเปลี่ยนไปในแนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ตนเอง รวมถึงการสื่อสารให้ผู้เรียนรับรู้ เข้าใจและดำเนินกิจกรรมให้การปรับเปลี่ยนนั้นเกิดขึ้นจริง แสดงความสนใจ กระตือรือร้นในการกำหนดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนไม่ต้องออกคำสั่งให้ทำหรือต้องบังคับให้ทำ

1.3 ครูผู้สอนเครื่องดนตรีประเภทอื่นๆ สามารถนำชุดการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาที่สอนได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างแบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีในเทคนิคอื่น เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางการเรียนการสอนเครื่องดนตรีอย่างต่อเนื่องโดยเป็นรูปแบบชุดการสอนที่มีมาตรฐานและประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการสร้างสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการสอนเครื่องดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้จากสื่อตัวอย่างการบรรเลงเครื่องดนตรีจากผู้เชี่ยวชาญที่ถูกต้อง โดยมีชุดการสอนเป็นคู่มือในการเรียนรู้

2.3 ควรเก็บข้อมูลจากครู นักดนตรีที่สอนเครื่องดนตรีในประเทศไทย เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยมีการเรียนการสอนเครื่องดนตรีเพิ่มมากขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสร้างชุดการสอนแบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนอย่างถูกต้อง ได้มาตรฐานดนตรีจีน และมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

กันยา สุวรรณแสง. (2538). จิตวิทยาทั่วไป General psychology . กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.

ดรุณา สมใจดี. (2553). การสร้างชุดการสอนดนตรีไทยภาคปฏิบัติ "ซอด้วงและซออู้" เพลงแป๊ะสามชั้น สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดท่าตันทาว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ.

พรสวรรค์ มณีทอง. (2556). กระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านดนตรีพื้นบ้านวงสะล้อ ซอ ซึง.

วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 7 (1), 27.